

Maranathapreek over Zacharia 9:9-10, 14:1-9

De Koning komt!

Nog 2 dagen dan gaat het gebeuren. Koningin Beatrix doet afstand van de troon en Willem-Alexander is dan de nieuwe koning. Er zullen allerlei plechtige zaken gebeuren, zoals het tekenen van de akte van abdicatie door Koningin Beatrix en de inhuldiging van Koning Willem-Alexander. Na de plechtigheden zullen Koning Willem-Alexander en Koningin Maxima een vaartocht maken over het IJ. Tijdens de vaartocht over het IJ zullen er diverse activiteiten en optredens plaatsvinden. We mogen aannemen dat miljoenen Nederlanders getuige zullen zijn van de festiviteiten.

In het bijbelboek Zacharia wordt ook gesproken over een intocht van een Koning. We hebben net de volgende verzen in Zacharia 9 gelezen:

Jubel, luide, gij dochter van Sion, juich, gij dochter van Jeruzalem! Zie uw koning, komt tot u, hij is rechtvaardig en zegevierend, nederig en rijdende op een ezel, op een ezelshengst, een ezelinnejong. Dan zal Ik de wagens uit Efraïm en de paarden uit Jeruzalem tenietdoen, ook de strijdboog wordt tenietgedaan; en hij zal de volken vrede verkondigen, en zijn heerschappij zal zich uitstrekken van zee tot zee, en van de Rivier tot de einden der aarde (9,10).

Wie denkt bij deze woorden niet meteen aan de intocht van de Here Jezus in Jeruzalem. Vanaf de Olijfberg, niet onbelangrijk trouwens, daar kom ik zo nog wel op terug, reed Jezus op een ezel Jeruzalem binnen, en de menigte juichtte 'Hosanna de Zoon van David, gezegend Hij die komt in de naam van de Heer!' Dat was nog eens een koningslied! Maar als we de gebeurtenissen rondom Jezus' intocht in Jeruzalem nog eens vergelijken met Zacharia 9 dan zien we toch wel behoorlijke verschillen. Zacharia spreekt erover dat de Messias de wagens, de paarden en de strijdboog teniet zal doen, m.a.w. hij zal het wapentuig vernietigen, en dan zal de Messias vrede verkondigen en wereldwijd regeren.

Maar wat gebeurde er na de intocht in Jeruzalem. Jezus gaat niet regeren, maar Hij huilt over de stad: *och of gij ook op deze dag verstondt wat tot uw vrede dient; maar thans is het verborgen voor uw ogen. Want er zullen dagen over u komen, waarin uw vijanden een bolwerk tegen u zullen opwerpen en u omsingelen en u van alle zijden in het nauw brengen, en zij zullen u en uw kinderen in u vertreden en zij zullen in u geen steen op de andere laten, omdat gij de tijd niet hebt opgemerkt, dat God naar u*

omzag (Luk. 19: 42 ev.).

Jezus huilt om Zijn volk. Hij weet welke zware weg Zijn volk zal moeten gaan. Er komt geen vrede maar strijd. Jeruzalem zal verwoest worden. Het Joodse volk zal verspreid worden over de wereld. Eeuwen van onderdrukking en achteruitzetting zullen volgen. Jezus zag het. Eindelijk was het moment daar. De Koning komt tot Zijn volk, maar de zijnen hebben Hem niet herkend. Jeruzalem, hoe vaak heb ik uw kinderen willen vergaderen, maar gij hebt niet gewild. En dat raakt Jezus tot in het diepst van Zijn wezen. Zijn bloedeigen volk heeft zo'n afschuwelijke toekomst te verwachten.

Maar toch heeft Jezus, hoewel Hij dit wist, ervoor gekozen om wel die intocht op die ezel te laten plaatsvinden. Om heel bewust aan zijn volk en zijn discipelen te laten zien: Maar Ik ben het wel waar Zacharia over spreekt. Al kan nu die beloofde vrede niet in vervulling gaan. Die eerste woorden gaan wel in vervulling. Ik kom, zittend op een ezel, de stad binnen en de mensen zullen juichen: *Hosanna voor de zoon van David!*

Later hebben de discipelen deze gebeurtenis ook in verband gebracht met Zacharia 9. Maar hoe zit dat dan met de rest van de profetie van Zacharia 9?

Deze tekst is weer zo'n typisch voorbeeld in de bijbel waar een profeet een berglandschap te zien krijgt. Wat opvalt en dus beschreven wordt, zijn de bergtoppen, dat wil zeggen, de belangrijke momenten in Gods heilsgeschiedenis. Maar de dalen blijven vooralsnog onzichtbaar voor de profeet. Het kan dus gebeuren dat twee gebeurtenissen, die in de bijbel achter elkaar beschreven staan, waardoor de indruk ontstaat, dat ze aansluitend plaatsvinden, in feit door vele jaren gescheiden worden. Dat zien we hier ook gebeuren. De profetie veronderstelt dat de koning binnenkomt op zijn ezel in de heilige stad en meteen aansluitend zal de Messias koning worden en wereldwijde vrede aanbreken. Maar in werkelijkheid zit er al een kloof van bijna 2000 jaar tussen de intocht in Jeruzalem en het aanbreken van het koningschap van Jezus over de wereld. En die kloof van 2000 jaar is de tijd dat God Zijn Boodschap van verlossing heeft laten uitgaan naar de andere volken. Vanuit Jeruzalem is de Boodschap van de gekruisigde en opgestane Heer de wereld ingegaan. Miljoenen mensen zijn tot geloof gekomen in Jezus Christus en hebben Hem herkend als degene die komen zou om de mensheid te verlossen van zonde en schuld. En natuurlijk, ook vanuit Gods volk Israel zijn velen tot geloof gekomen. Op de pinsterdag kwamen maar liefst 3000 mensen tot geloof, voornamelijk Joden. Maar

het overgrote deel van Gods volk zag niet dat Jezus de gekruisigde, dezelfde is als Jezus de Koning die zijn volk zal verlossen.

Vanuit de kerken is daar vaak hoogmoedig op gereageerd. Hoe is het toch mogelijk dat Israel Jezus afwees? Maar we moeten nu wel uitkijken. Want we kunnen maar zo dezelfde fout begaan. Het is waar, Israel heeft zich in de Messiasverwachting grotendeels gericht op de profetiën die gaan over de Koning die het volk zou gaan verlossen. Andere bijbelgedeelten, die vooral over het lijden vertellen zijn niet herkend als messiaans. De teksten zoals Jesaja 53, waarin wij het lijden en sterven van Christus herkennen, zijn vaak betrokken op het lijden van het volk Israel zelf. En dat maakte dat Israel weliswaar uitzag naar de Messias, maar niet inzag dat de kruisdood van Jezus ook deel uitmaakt van Gods verlossingsplan. Israel zag dus niet in wat wij Goddank hebben mogen ontdekken. Maar kan het omgekeerde ook niet gebeuren? Dat de kerk niet ziet wat Israel wel zag. Christenen geloven zeker in de profetiën over de Lijdende Knecht, maar geloven we ook in de vervulling van de profetiën over het Koningschap over Israel? Hebben wij onszelf niet vaak in de plaats van Gods volk gemanoeuvreed en die teksten die over Israel en Jeruzalem gaan vergeestelijkt en op de gemeente toegepast. Als mensen over Jezus praten als de Koning van de Kerk dan zit daar het denken achter van de zogenaamde vervangingstheologie, de Kerk in de plaats van Israel. Jezus is niet de Koning van de Kerk, Hij is het Hoofd van de Kerk of de Heer van de Kerk, maar de Koning van Israel. Dat Israel Hem verwachtte als Koning was volledig terecht.

In de tijd dat Jezus op aarde verscheen smachtte het volk naar verlossing. Na de terugkeer uit de ballingschap heeft het voortdurend te lijden gehad en rond het begin van onze jaartelling waren de Romeinen de bezettende macht. De Farizeeën leerden dat de Messias alleen maar kon komen als Israel zich nauwkeurig zou houden aan de wetten van God. En daar hadden zij deels gelijk aan. De ballingschappen van Israel en Juda waren een rechtstreeks gevolg van de afvalligheid van het volk. En daarom riepen de Farizeeën het volk op tot bekering. Maar in hun vroomheid ontwikkelden zij een gedetailleerd systeem met wetten die het volk strak onder de duim hield, maar op die manier werd de dienst aan God meer en meer een afgepaste, krampachtige gehoorzaamheid. Van liefdedienst was geen sprake meer. Een gevaar trouwens dat de christelijke kerk ook kan bedreigen. Zacharias, de priester wiens naam dezelfde betekenis heeft als de naam Zacharia, nl. JHWH gedenkt, zong vervuld met de heilige Geest, na de geboorte van Johannes

de Doper, uit volle borst: *geloofd zij de Here, de God van Israel, want Hij heeft omgezien naar zijn volk en heeft verlossing gebracht...om ons te redden van onze vijanden en uit de hand van allen die ons haten (Luk. 1:68,71)*. Wat denkt u, waar heeft die oude Zacharias aan gedacht? Hij dacht aan de bevrijding van Israel door de Messias.

De oude Simeon, die samen met Hanna het kind Jezus begroette in de tempel, was een rechtvaardig en vroom man op wie de Heilige Geest was. Hij verwachtte de vertroosting van Israel. Wat zal deze Simeon verwacht hebben? Hij verwachtte bevrijding voor Gods volk van de bezetters.

Toen ooit de moeder van Jakobus en Johannes bij Jezus kwam met de vraag of haar beiden zonen, de een aan de linkerhand en de ander aan de rechterhand, mochten zitten als Jezus' koninkrijk aanbrak, waar heeft zij aangedacht, denkt u? Ze verwachtte dat Jezus als de Messias koning zou worden in Jeruzalem. En die juichende massa, bij de intocht in Jeruzalem, die riep 'Hosanna voor de zoon van David'. Wat was hun verwachting: het herstel van het koningshuis van David. Een koning die zou zitten op de troon van David in Jeruzalem.

En ook de discipelen zelf, vlak voor hemelvaart vroegen ernaar: 'Heer, herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israel?' Wat was hun verwachting? Het koningschap van de Messias en wereldwijde vrede. Het is ook goed om hier op Jezus' antwoord te letten. Jezus zegt niet: "Heb je het nu nog niet gesnapt. Ik word helemaal geen koning in Jeruzalem. Ik wordt de koning van de gemeente in de hemel". Nee, Jezus antwoordt dat dit niet de zaak van de discipelen is, maar de zaak van God. Met andere woorden, dat koninkrijk komt wel, maar niet eerder dan dat God het wil. Het is niet zo dat het volk een verkeerde verwachting had wat betreft het koningschap van Jezus. Dat koningschap komt nog, maar het volk zag niet dat de Messias eerst moest komen als lijdende Knecht voordat Hij Koning zou kunnen worden. Maar laten wij als christelijke gemeente dan maar niet vergeten dat de lijdende Knecht die wij hebben leren kennen eens Koning in Jeruzalem zal worden! Want daar spreekt Zacharia 9 en 14 duidelijk over.

Zacharia 14:3,4 zegt dat de Messias ten strijde zal trekken zoals Hij vroeger deed ten dage van de krijg. Dit slaat op de strijd die Israel ooit heeft moeten voeren om het Beloofde Land te veroveren. Zoals de Here toen streed voor zijn volk, zal Hij dat weer doen. Te dien dage zullen de voeten van de Messias op de

Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, staan. En dan zal de Olijfberg middendoor splijten. Dit is een behoorlijk moeilijk gedeelte. Sommige bijbeluitleggers menen dat de vluchtroute die ontstaat gebruikt gaat worden door Israels vijanden anderen zien hierin een veilige weg die God zijn volk biedt, net zoals ooit de Rietzee een veilige weg bood toen de Farao van Egypte het volk op de hielen zat. Ik laat het in het midden. Maar dat de voeten van de Messias op de Olijfberg zullen staan lijkt me zeker. De Olijfberg neemt in het Nieuwe Testament een heel belangrijke plaats in. Het is de plaats vanwaar Jezus zijn intocht in Jeruzalem begon (Matt.21). Het is de plaats waar Jezus zijn rede over de laatste dingen hield (Matt.24). In die rede wijst Hij op Zijn komst in heerlijkheid. De Olijfberg is ook de plaats waar Jezus een bittere doodstrijd streed. Gethsemané wordt ook wel de hof van olijven genoemd en licht vlakbij de Olijfberg. De Olijfberg is ook de plaats waar Jezus ten hemel voer (Hand.1). En terwijl de discipelen nog verdwaasd naar de hemel stonden te staren verschenen hen twee engelen: *Deze Jezus, die van u is opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze weerkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen.* En die gebeurtenis beschrijft Zacharia 14. Jezus die opvoer vanaf de Olijfberg, komt terug op de Olijfberg. Weet u, een aantal jaren geleden stonden we daar met een groep uit onze gemeente op de Olijfberg. We keken samen naar de stad Jeruzalem. Op de plek van het tempelplein staat nu een gouden koepel van een islamitische gedenkplaats. Tussen de Olijfberg en de stad Jeruzalem zie je allemaal Joodse graven. Veel Joden hebben zich hier laten begraven omdat men hier de Messias verwacht. Maar iets verder naar rechts bevinden zich ook begraafplaatsen van Arabieren, vlak voor de dichtgemetselde Gouden Poort. Naar alle waarschijnlijkheid is Jezus bij zijn intocht in Jeruzalem hier de stad ingegaan. De Gouden Poort gaf namelijk toegang tot het Tempelplein en Jezus is direct na zijn intocht naar de Tempel gegaan om daar de tempel te reinigen. Deze Gouden Poort is in 1530 door het islamitische bestuur dichtgemetseld. Moslims menen dat de Messias zich zal laten weerhouden naar Jeruzalem te gaan door de onreine graven van Arabieren en door de stenen van een dichtgemetselde poort. Christenen en Joden vinden dit naïef en zijn ervan overtuigd dat de Messias zich niet door een paar stenen zal laten tegenhouden.

Zacharia beschrijft dat de Messias zal strijden voor zijn volk. Er zullen echt verschrikkelijke dingen gebeuren. Zacharia 12:2 zal in vervulling gaan: *Zie ik maak Jeruzalem tot een schaal der bedwelming voor alle volken in het rond; ja ook tegen*

Juda zal het gaan bij de belegering van Jeruzalem. Te dien dage zal Ik Jeruzalem maken tot een steen, die alle natiën moeten heffen; allen die hem heffen, zullen zich deerlijk verwonden.

De vijanden van Gods volk zullen getroffen worden door een verschrikkelijke plaag. De verschijnselen die beschreven staan in Zacharia doen denken aan een nucleaire oorlog. *Hij zal ieders vlees, terwijl hij nog op zijn voeten staat, doen wegteren, en ieders ogen zullen wegteren in hun kassen, en ieders tong zal wegteren, in zijn mond.* De Messias zal afrekenen met Israels vijanden. Zelfs de paarden, de muilieren, de kamelen, de ezels zullen door diezelfde plaag getroffen worden. Zacharia 14:14 vind ik in de NBG nogal verwarrend. Daar staat dat Juda zal strijden *tegen* Jeruzalem. De (H)SV vertaalt hier dat Juda zal strijden *in* Jeruzalem. Dat lijkt me meer voor de hand liggend. Juda zal de Messias herkennen en zijn zijde kiezen en meestrijden. Alhoewel er waarschijnlijk niet veel meer te strijden is, omdat de vijanden door de verschijnselen van die misschien wel nucleaire oorlog zijn getroffen. Zodra de Messias heeft afgerekend met Israels vijanden, zal Hij gaan regeren vanuit Jeruzalem. Dan breekt dat langverwachte vrederijk aan. Gods volk zal rust krijgen, Gods volk zal dan ook beseffen dat de Messias die nu hen verlost heeft van de vijanden dezelfde is als de Man van smarten die zij doorstoken hebben. En wij christenen zullen beseffen dat de Man die ons verlostte van zonde en schuld, dezelfde is als de Koning van Israel.

Broeders en zusters, wij mogen als volk van Nederland binnenkort onze nieuwe koning welkom heten. En dat mag best een feestelijk gebeuren worden. Nu wonen wij in een vrij land, waar de een meer koningsgezind is dan de ander. Dat kan en dat mag. Ook als christen mag je daar verschillend over denken.

Maar als het om de Here Jezus gaat is dat anders. Het is zoals iemand eens een Joodse Rabbi vroeg: Wat gaat u zeggen als u de Messias mag ontmoeten? De rabbi antwoordde: Ik zal Hem vragen of Hij hier al eerder is geweest.

Wij weten het antwoord, Hij is de gekruisigde en opgestane Heer, die zal komen als Koning voor Zijn volk Israel. En daarom zal iedere christen Koningsgezind (met een hoofdletter) behoren te zijn. Want onze Koning, die tweeduizend jaar geleden al door de Gouden Poort de stad Jeruzalem binnenreed zal nogmaals door diezelfde poort binnenkomen, vanaf de Olijfberg naar de stad, Zijn stad, Jeruzalem. Daar verandert

geen hoop graven of een dichtgemetselde muur wat aan Jeruzalem dat Ik bemin, de Messias treedt uw poorten in. Daar staan o Godsstad zijne voeten.

En wij....wij mogen bidden, bidden of de Koning mag komen, bidden voor de vrede van Jeruzalem. Amen

April 2013

G. P. Hartkamp

Wapenveld